

Смѣховетъ показахъ голѣма радость като я видѣхъ, и заиграхъ на хоро около нея по цвѣтыта които благоухаѣтъ на туй очарователно обиталище.

Нептунъ проводи тосъчасъ едно измамливо божество, подобно на Вѣда, а не Сѣнь, защото сѣнищата блазнятъ чловѣцитъ само когато спятъ, а пакъ туй божество омайва чувствата на чловѣцитъ кога сж будны. Злотворныйтъ този богъ, обиколенъ отъ единъ орлякъ отъ безчисленны крылаты Сѣница, които хвъркатъ около му, доде да пролѣе една тънка и опонителна жидкостъ на очитъ на кормчія Акаманта, който при свѣтлината на мѣсеца внимателно наблюдаваше течението на звѣздытъ и брѣговетъ на Итака, на която стръмнытъ канары той отличаваше вече доста отъ близо.

Въ тѣзи минута, очитъ на кормчія не му показвахъ вече нищо истинно. Едно лъжовно небе и една престорена суша му са представихъ. Звѣздытъ му са виждахъ че сж мѣнили пѣтя си и са връщажъ назадъ. Сичкыйтъ Олимпъ му са виждаше че са движи по новы законы, самата земя измѣнена. Една лъжовна Итака са представяше на кормчія за да го блазни, когато той са отдалечаваше отъ истинната. Колкото той пристѣпваше къмъ лъжовното туй изображение на островскытъ брѣгове, толкози повече туй изображение са тегляше назадъ и бѣгаше напредъ му, и той не знаеше какво да мысли за туй бѣганье. Нѣкога му са чуваше шумъ въ пристанище, и той са приготвяше вече споредъ дадената нему заповѣдь да отиде да спре корабя тайно въ единъ малкъ островъ (а) близо до голѣмия, за да скрие отъ любовницытъ на Пенелопа завръщаньето на Телѣмаха, ерѣщо когото тѣ бѣхъ направили съзаклетіе. Нѣкога той са боеше отъ подводнытъ камъне, отъ които онуй крайморіе е обиколено, и струваше му са че чува ужасенъ шумъ отъ волны които са разбивать о тѣзи камъне. Послѣ заведнажъ виждаше че земята е еще доволно далечъ, и горытъ въ тѣзи далечность, са представяхъ на очитъ му като малкы облъцы които осѣняватъ понѣкогы небосклона на заходящето

(а) Може бы островътъ Неритосъ.